

Oef! Geritsel!

Snel verstopte Miles zich in zijn huisje.

Hij wachtte tot hij niets meer hoorde. Heel voorzichtig liet hij één voelspriet met oog een kijkje nemen om te zien of er nog iemand was. In de verte zag hij een haas wegrennen. Verder was er niemand te zien. Langzaam begon hij weer te kruipen.

Maar Miles had niet goed gekeken. Hij kroop langs een enorme eikenboom. Boven hem hingen grote takken. Daar zaten meneer Oeh de uil en Eek de eekhoorn. Ze volgden Miles met hun ogen tot hij uit zicht was.

We zijn er bijna. Nog twee kleine waterplassen voorbij en dan naar links, dacht Miles.

